

MATTHEÛS

9:35-38

Jezus onderwijst, predikt en geneest, en roept op tot gebed en arbeid voor de oogst.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/9-35-38

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Onderwijzen en prediken: het verschil	9 min	3
2	Prediking en onderwijs in de gemeente	5 min	7
3	Waarom Jezus niet iedere zieke genas	4 min	10
4	Wonderen bevestigen het Woord	4 min	12
5	Bidden en werken voor de oogst	3 min	15
	Om verder te lezen		16

1

Onderwijzen en prediken: het verschil

In Mattheüs 9 vers 35 gaan we verder met onze studie van het leven van Jezus Christus. Dat doen we door als het ware een samenvattende uitspraak te lezen over de dingen die Hij deed. Er staat:

En Jezus trok rond in al de steden en dorpen en gaf onderwijs in hun synagogen, en Hij predikte het Evangelie van het Koninkrijk en genas iedere ziekte en elke kwaal onder het volk.

MATTHEÛS 9:35

Dit zal in de streek van Galilea zijn geweest, waar Hij Zijn werk deed.

Toen Hij de menigte zag, was Hij innerlijk met ontferming bewogen over hen, omdat zij vermoeid en verstrooid waren, zoals schapen die geen herder hebben.

MATTHEÛS 9:36

Toen zei Hij tegen Zijn discipelen: De oogst is wel groot, maar er zijn weinig arbeiders. Bid daarom tot de Heere van de oogst dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitzendt.

MATTHEÛS 9:37-38

Dan geeft Hij natuurlijk in hoofdstuk 10, meteen in de verzen die hierop volgen, Zijn discipelen daadwerkelijk de opdracht om die oogst in te gaan en zelf enig oogstwerk te verrichten.

Laten we deze verzen nu wat nauwkeuriger bekijken.

Hoe moeten we het onderscheid tussen deze verschillende dingen begrijpen? Hij gaf onderwijs in hun synagogen en Hij predikte het Evangelie van het Koninkrijk. Wat is het verschil tussen onderwijzen en prediken?

We zouden de Bergrede als prediking kunnen beschouwen, omdat we bij een preek denken aan iets wat gepredikt wordt. Maar feitelijk noemt de Bijbel de Bergrede geen preek. Wij noemen haar alleen zo. Een groot deel van de Bergrede bestaat uit onderwijs van Jezus. Jezus gaf onderwijs over de wet. Hij gaf onderwijs over wat God van mensen verlangde, en Hij gaf onderwijs over wat werkelijk belangrijk was, enzovoort. Het was niet zozeer prediking.

Aan het einde van de Bergrede lezen we zelfs deze afsluitende opmerkingen, in Mattheüs 7 vers 28 en 29. Er staat:

Toen Jezus deze woorden had geëindigd, gebeurde het dat de menigte versteld stond van Zijn onderricht, want Hij onderwees hen als gezaghebbende en niet zoals de schriftgeleerden.

MATTHEÛS 7:28-29

Deze uitspraken vormen de Bergrede.

Dus onderwijs, geen prediking. De Bergrede was eigenlijk geen preek. Het was onderwijs, een instructie.

Nu staat hier in Mattheüs 9 dat Jezus alle synagogen langsging. Hij gaf onderwijs in hun synagogen en predikte het Evangelie van het Koninkrijk. Laten we daar even bijilstaan. Wat is het Evangelie van het Koninkrijk dat gepredikt wordt? Wat is de inhoud van wat Jezus onderwees? Wat is het verschil tussen onderwijzen en prediken?

Op grond van het gebruik van die woorden in de Schrift zou ik eenvoudig zeggen dat onderwijzen kennelijk alleen maar inhoudt dat je duidelijkheid, begrip en instructie geeft aan mensen die vermoedelijk belangstelling hebben om onderwezen te worden. Prediken lijkt daarentegen wat meer op zeuren. Ik bedoel dat niet negatief. Maar je

probeert dan iemand over te halen een stap te zetten die hij niet per se bijzonder graag wil zetten, of die hij niet eerder heeft gezet. Zo iemand moet wat bemoediging krijgen, wat aansporing. Hij moet een bepaalde prikkel krijgen.

Er zit ongetwijfeld iets wat we prediking zouden kunnen noemen in de Bergrede. En ik denk dat al het goede onderwijs ook iets prekerigs zal hebben. Met andere woorden, ik ben geen prediker. Ik ben een Bijbelleraar. Maar wanneer we proberen duidelijk te maken wat de Bijbel zegt, enzovoort, word ik van tijd tot tijd een beetje prekerig. Ik vind het niet erg om dat toe te geven. Soms besef ik dat we iets niet alleen hoeven te begrijpen, maar dat het diep tot ons moet doordringen. Het moet door onze afweer heen breken, zodat we ernaar gaan handelen. Volgens mij is dat in wezen wat prediken is.

Bij prediken probeer je iemand te overtuigen. Ik denk dat dit waarschijnlijk het belangrijkste verschil tussen onderwijzen en prediken is. Onderwijzen is het overbrengen van informatie aan mensen die die informatie vermoedelijk willen hebben. Bij prediken probeer je werkelijk iemand over te halen om voor een bepaalde handelwijze te kiezen, of om iets als waar te aanvaarden.

In deze passage staat dat Hij het Evangelie van het Koninkrijk predikte en dat Hij ook onderwijs gaf in de synagogen. Waar predikte Hij? Kennelijk predikte Hij voornamelijk op de heuvelhellingen en in de openlucht, terwijl Hij in de synagogen voornamelijk onderwijs gaf. Waarom? De bijeenkomst in de synagoge, waar alle Joden op zaterdag naartoe gingen, was voor het grootste deel een onderwijsbijeenkomst. Over het algemeen lazen de schriftgeleerden de Schrift en gaven ze er commentaar op. Ze probeerden enig begrip van de Schriften bij te brengen. Wanneer Jezus werd uitgenodigd om in de synagogen te spreken, gebeurde dat in de hoedanigheid van schriftgeleerde of leraar. Hem werd gevraagd te komen zodat Hij duidelijkheid kon geven over de betekenis van de Schriftgedeelten. Kennelijk is dat wat Hij in de synagogen deed.

Wanneer Hij daarentegen buiten op de heuvelhellingen en dergelijke was, predikte Hij daar het Evangelie van het Koninkrijk. Wat is dat? Het Evangelie is het goede nieuws, en het Evangelie van het Koninkrijk is het goede nieuws over het Koninkrijk van God.

Namelijk dat Jezus de Koning was, en dat Hij gekomen was om Zijn Koninkrijk te vestigen, zoals de profeten hadden voorgezegd dat de Messias zou doen. En dat dit daarvoor het aangewezen moment was. We lezen dit bijvoorbeeld in Markus 1.

Dat geeft ons, in elk geval tijdens Zijn bediening in Galilea, het vroegste voorbeeld van Jezus' onderwijs in de evangeliën. In Markus 1, vers 14 en 15, staat:

En nadat Johannes overgeleverd was, ging Jezus naar Galilea en predikte het Evangelie van het Koninkrijk van God, en Hij zei: De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God is nabijgekomen; bekeer u en geloof het Evangelie.

MARKUS 1:14-15

En nu volgt wat het evangelie inhield:

De tijd is aangebroken en het koninkrijk van God is dichtbij. Kom tot inkeer en geloof het goede nieuws.

Let op, dit is het prediken van het evangelie van het Koninkrijk. Wat is het goede nieuws van het Koninkrijk? Allereerst was de tijd nabij, of de tijd was vervuld. Dat betekent dat Israël niet langer hoefde te wachten. Er was een vastgestelde tijd waarop Israël vele eeuwen moest wachten. Het wachtte op de verschijning van de Messias en op de vestiging van Zijn Koninkrijk. Maar Jezus zei dat die tijd nu ten einde was gekomen. Hij was vervuld. Het was nu tijd dat dit gebeurde. En Hij zei:

Het koninkrijk van God is dichtbij.

Dat was werkelijk goed nieuws. Jezus was als de Messias gekomen om het Koninkrijk van God te doen aanbreken, en dat was een boodschap die door Zijn discipelen werd aangenomen. Hij deed het Koninkrijk van God onder Zijn discipelen aanbreken. Sommigen verwierpen het.

Maar de boodschap van het Koninkrijk bracht enkele morele geboden met zich mee. Hij zegt:

Kom tot inkeer en geloof het goede nieuws.

Dus:

De tijd is aangebroken en het koninkrijk van God is dichtbij. Kom daarom tot inkeer en geloof het goede nieuws.

Dat is een voorbeeld van hoe Jezus het evangelie van het Koninkrijk van God predikte. Het goede nieuws is dat je niet langer hoeft te wachten. Je kunt het Koninkrijk van God nu ervaren en binnengaan. Je kunt onder de heerschappij van Koning Jezus komen, Hem als onderdaan volgen en in Zijn Koninkrijk zijn. Dat is op dit moment voor iedereen beschikbaar. Maar Zijn boodschap is ook dat je je moet bekeren en dit goede nieuws moet geloven, dat je deze boodschap moet geloven.

Dat is kennelijk wat Jezus overal in de steden en dorpen en dergelijke onderwees. Het is interessant dat deze prediking van het evangelie een aansporing bevatte om iets te doen: je te bekeren en te geloven. Bij onderwijs is dat niet noodzakelijk het geval. Onderwijs is over het algemeen bedoeld voor mensen die al gelovig zijn en instructie nodig hebben, die onderwezen moeten worden. Ze hebben begrip nodig.

2

Prediking en onderwijs in de gemeente

Het is interessant, want soms noemen we de man die in de gemeente op de preekstoel staat de prediker. En sommige mensen op preekstoelen zijn inderdaad predikers. Maar nergens in het Nieuwe Testament lezen we dat de voorganger van de gemeente of de oudsten van de gemeente in de gemeente predikten. Ze gaven wel onderwijs. Volgens Paulus in 1 Timotheüs 3 moest de oudste bekwaam zijn om te onderwijzen. Hij hoefde niet te kunnen prediken. De reden is dat prediken in de Schrift een woord is dat gereserveerd is voor het prediken van het evangelie, voornamelijk aan ongelovigen.

Je hoeft het evangelie niet te prediken aan mensen die het al hebben aangenomen. Het evangelie prediken is evangelisatie, en een evangelist is iets anders dan een voorganger.

En Hij heeft sommigen gegeven als apostelen, anderen als profeten, weer anderen als evangelisten en nog weer anderen als herders en leraars,

EFEZE 4:11

Let op, er is iemand die evangelist is en er is iemand die voorganger en leraar is. De mensen die de gemeenten leiden, horen onderwijs te geven en niet het evangelie te prediken. Waarom? Omdat de gemeente het evangelie al heeft aangenomen. De gemeente is niet de plaats voor evangelisatie. De wereld is de plaats voor evangelisatie.

Wanneer Jezus in de synagogen was, gaf Hij onderwijs. Wanneer Hij de heuvels in ging, predikte Hij. Het prediken van het evangelie vindt buiten het kerkgebouw plaats. Het onderwijs is voor de gelovigen. Als je het boek Handelingen aandachtig leest, zul je iets interessants ontdekken: er werd gepredikt en onderwezen, maar de prediking was altijd tot de ongelovige gericht. Het evangelie werd aan de ongelovigen gepredikt. Wanneer de apostelen of anderen tot de gemeente spraken, gaven ze onderwijs.

Op de Pinksterdag, in Handelingen hoofdstuk 2, zien we dat degenen aan wie Petrus het evangelie had gepredikt, die daarop reageerden en werden gedoopt, bij de gemeente kwamen. En er staat:

Zij bleven volharden in het onderwijs van de apostelen.

HANDELINGEN 2:42

Ze zaten niet dagelijks onder de prediking van de apostelen. Dat hoefde ook niet. Ze hadden het evangelie al aangenomen. Het evangelie hoefde niet steeds opnieuw aan hen gepredikt te worden. Hetzelfde fundament hoefde niet telkens opnieuw gelegd te worden. Maar ze moesten wel onderwezen worden, want Jezus gaf de discipelen twee opdrachten. De Grote Opdracht bevat twee geboden. Het ene is:

Zo luidt de Grote Opdracht in Markus 16:

En Hij zei tegen hen: Ga heen in heel de wereld, predik het Evangelie aan alle schepselen.

MARKUS 16:15

Dat betekent natuurlijk: aan iedere ongelovige. Predik het. Geef hun het evangelie, zodat ze behouden kunnen worden.

Maar in de versie van Mattheüs staan ook aanvullende instructies. Jezus zei tegen de discipelen in Mattheüs 28:

Ga heen en maak alle volken tot discipelen, en leer hun alles in acht te nemen wat Ik u geboden heb.

MATTHEÛS 28:19-20

De Grote Opdracht omvat dus twee stappen. De eerste is het evangelie prediken aan de ongelovige. De tweede stap is discipelen maken van degenen die gelovig worden. Dat doe je door hun te leren alles in acht te nemen wat Jezus heeft gezegd.

Dat is wat we in het boek Handelingen zien gebeuren. Ze verkondigden het Evangelie in het openbaar aan de ongelovigen. En wanneer de gelovigen samenkwamen, kregen ze onderwijs in het Woord en leerden ze hoe ze moesten leven om God te behagen. Dit is misschien een van de redenen waarom zoveel christenen in de wereld van vandaag geestelijk zo bloedarm zijn. Ze gaan naar gemeenten waar de Bijbel niet wordt onderwezen of verkondigd, omdat die te vrijzinnig, te psychologisch of op een andere manier afgedwaald zijn. Of ze gaan misschien naar een evangelische gemeente die werkelijk in de Bijbel gelooft en die verkondigt, maar daar horen ze alleen maar steeds opnieuw de verkondiging van het Evangelie, hoewel ze het Evangelie al hebben aangenomen en behouden zijn.

Veel mensen brengen hun christelijke leven door in gemeenten waar nooit onderwijs wordt gegeven. En zelfs gemeenten waar wel onderwijs wordt gegeven, onderwijzen vaak niet wat Jezus hun opdroeg te onderwijzen. Hij zei:

Leer de discipelen alles te doen wat Ik geboden heb.

MATTHEÛS 28:20

Het klinkt er beslist naar dat dit betekent dat je teruggaat naar de leer van Jezus, kijkt wat Hij de discipelen gebod te doen, en de mensen leert om dat te doen en hoe ze dat moeten doen.

3

Waarom Jezus niet iedere zieke genas

Jezus deed die beide dingen. Hij verkondigde het Evangelie en Hij gaf onderwijs in de synagogen. Daarnaast staat er dat Hij elke ziekte en elke kwaal onder het volk genas. Jezus genas elke ziekte en Hij genas elke kwaal. Betekent dit dat Hij iedere zieke genas? Met andere woorden, Mattheüs zegt misschien dat Jezus, ook als Hij niet iedere zieke genas die Hij tegenkwam, toch van geen enkele ziekte bleek dat Hij die niet kon genezen. Hij genas allerlei ziekten, alle ziekten.

Ik heb er geen enkel probleem mee te denken dat Jezus alle ziekten genas van alle mensen die ziek waren, hoewel dat in sommige gedeelten van de Schrift niet het geval zou zijn. In dit specifieke geval genas Hij misschien iedere zieke in elk dorp waar Hij kwam. Dat is prima. We weten dat Jezus bij latere gelegenheden zieke mensen tegenkwam die Hij niet genas. Lazarus was bijvoorbeeld ziek en zijn zussen stuurden Jezus een boodschap, omdat ze wilden dat Hij kwam om hem te genezen. Jezus koos ervoor dat niet te doen. Hij genas hem niet. Hij liet hem sterven. Later wekte Hij hem op uit de dood, maar hier was een zieke man die Jezus weigerde te genezen. In plaats daarvan wekte Hij hem op uit de dood, nadat hij aan zijn ziekte was gestorven.

We hebben ook het geval van de blinde man die de apostelen bij de Schone Poort van de tempel tegenkwamen, in Handelingen 3. Dat was precies dezelfde poort waar Jezus slechts enkele weken eerder verscheidene keren doorheen was gegaan. Van deze man

wordt gezegd dat hij daar dagelijks bij de poort werd neergelegd. Jezus zal hem daar zijn tegengekomen, maar Jezus had hem niet genezen. Er zijn gevallen waarin Jezus mensen niet genas, maar bij deze gelegenheid lezen we dat Hij alle ziekten en alle kwalen genas.

Wat is de reden voor Jezus' genezingen? We zouden dat heel eenvoudig kunnen beantwoorden door te zeggen dat Jezus mensen genas omdat Hij medelijden met hen had en wilde dat ze gezond waren. Maar als dat het volledige antwoord is, zouden we nog een vraag hebben: waarom genas Hij dan niet iedereen? Omdat Jezus iedereen kon genezen die Hij wilde genezen, waarom genas Hij dan niet iedereen? Als Jezus sommige mensen alleen genas omdat het Hem ter harte ging dat ze gezond waren, dan moeten we aannemen dat Hij iedereen zou hebben genezen die ooit ziek was. Het zou Hem immers ter harte gaan dat ze gezond waren. Toch geeft de Bijbel niet aan dat Jezus iedereen genas, zelfs niet iedere trouwe gelovige.

Paulus had een doorn in het vlees die Christus weigerde te genezen. Volgens wat Paulus in 2 Timotheüs 4 zei, liet hij zijn medewerker Trofimus ziek achter in Milete. Paulus' vriend Epafroditus stierf bijna en was lange tijd ziek, zei hij in Filippenzen 2. Er zijn een aantal van zulke gevallen. Timotheüs werd niet van zijn maagklachten genezen, in elk geval niet onmiddellijk, en hem werd gezegd wijn te gebruiken om die te behandelen.

Wat we hier kunnen zien, is dat God niet iedereen genas. Soms genas Hij zelfs Zijn eigen apostelen en Zijn eigen mensen niet. Maar bij bepaalde gelegenheden genas Hij wel elke soort ziekte. Dat laat zien dat er geen ziekten waren die Jezus niet kon genezen als Hij dat wilde. De vraag is dan waarom Hij soms geneest en soms niet. Het antwoord moet zijn dat Hij Zijn eigen redenen heeft. Die zijn voor ons misschien niet ondoorgrondelijk, maar misschien zijn ze dat wel.

Het is mogelijk dat we bij sommige gelegenheden kunnen inzien wat de psalmist zei:

Het is goed voor mij dat ik verdrukt ben geweest, opdat ik Uw verordeningen zou leren.

PSALMEN 119:71

Op andere momenten zeggen we misschien: ‘Ik heb geen idee waarom ik verdrukt werd,’ zoals Job. Job heeft nooit geweten waarom hij verdrukt werd. Soms worden Gods redenen ons misschien verteld en soms worden ze ons misschien niet verteld. Toch weten we dat God ons ziek laat zijn als Hij dat wil, en ons laat genezen als Hij dat wil. Nergens in de Schrift staat dat God er altijd voor kiest om iedereen die geloof heeft onmiddellijk te genezen. Er waren immers veel mensen in de Schriften die geloof hadden en niet werden genezen, onder wie Paulus zelf, Timotheüs met zijn veelvuldige kwalen, en anderen.

4

Wonderen bevestigen het Woord

Wat was dan het doel van de genezing, als die niet alleen maar een uiting was van Jezus’ medeleven met mensen die ziek waren, omdat Hij wilde dat ze gezond werden? Welke andere doelen konden daarvoor bestaan? Ik geloof dat het Evangelie van Markus een heel duidelijke aanwijzing geeft voor het antwoord op die vraag. In het allerlaatste vers van het Evangelie van Markus, Markus 16:20, staat:

maar zij gingen overal heen om te prediken, en de Heere werkte mee en bevestigde het Woord door de tekenen die erop volgden. Amen.

MARKUS 16:20

Daarmee verwijst hij naar de tekenen, wonderen en genezingen die door de apostelen werden verricht. Merk op dat de apostelen het Evangelie predikten en dat Jezus met hen meewerkte.

Hij bevestigde het Woord, dat wil zeggen: Hij bevestigde het Evangelie tegenover ongelovigen door tekenen en wonderen te tonen. Dit zou erop wijzen dat God deze tekenen deed om de boodschap van Zijn boodschapper te bevestigen. Door te laten zien dat God hem op goddelijke wijze bekrachtigde, kon worden aangetoond dat God hem had gezonden.

Zo staat er ook in Hebreeën hoofdstuk 2, vers 3 en 4:

hoe zullen wij dan ontvluchten, als wij zo'n grote zaligheid veronachtzamen, die in het begin door de Heere is verkondigd, en die aan ons is bevestigd door hen die Hem gehoord hebben. God heeft er bovendien mede getuigenis aan gegeven door tekenen, wonderen en allerlei krachten, en gaven van de Heilige Geest, overeenkomstig Zijn wil.

HEBREEËN 2:3-4

Opnieuw vertelt de schrijver van Hebreeën ons dat God het Woord bevestigt met tekenen, wonderen, wonderwerken en gaven van de Heilige Geest.

Ik geloof dat God dat nog steeds doet. Ik geloof in wonderen. Ik geloof in de gaven van de Geest. Ik geloof in tekenen en wonderen. Ik geloof in genezing. Maar ik geloof erin zoals de Bijbel het zegt. Ik geloof dat God het doet om het Woord te bevestigen.

Het is interessant dat de wonderen die Jezus deed vaak niet alleen daden van goedheid waren, maar ook gelegenheden om iets te bevestigen wat Hij predikte. In Johannes hoofdstuk 8 zei Jezus:

Ik ben het licht van de wereld.

JOHANNES 8:12

In het volgende hoofdstuk zien we dat Hij een man van zijn blindheid geneest en hem voor het eerst letterlijk, lichamelijk, het licht laat zien. Daarmee laat Hij zien dat Hij in meer dan één betekenis het licht van de wereld kan zijn.

In Johannes hoofdstuk 15 zei Jezus:

Ik ben de ware Wijnstok en Mijn Vader is de Wijngaardenier.

JOHANNES 15:1

In het Evangelie van Johannes zien we dat Jezus water in wijn verandert, en dat is wat wijnstokken doen. Hij doet wat een wijnstok doet: Hij neemt water en verandert het in wijn. We zien dat er wonderen worden gedaan die overeenkomen met wat Hij zegt. In Johannes hoofdstuk 6 zegt Hij:

Ik ben het brood des levens.

JOHANNES 6:35

vlak nadat Hij de broden heeft gebroken en de mensen met echt brood heeft gevoed.

Toen Lazarus uit de dood werd opgewekt, zei Jezus eerst:

Jezus zei tegen haar: Ik ben de Opstanding en het Leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al was hij gestorven, en ieder die leeft en in Mij gelooft, zal niet sterven in eeuwigheid. Gelooft u dat?

JOHANNES 11:25-26

Hij spreekt niet over hen lichamelijk uit de dood opwekken in de zin waarin Hij dat met Lazarus deed. Hij spreekt erover dat Hij eeuwig leven geeft aan alle mensen die geloven en dat Hij hen op de laatste dag opwekt. Maar om te laten zien dat dit waar was, bevestigde Hij het met het teken dat Hij Lazarus uit de dood opwekte.

Let op: door water in wijn te veranderen bevestigde Jezus Zijn uitspraak dat Hij de ware wijnstok was. Door de ogen van de blinden te openen bevestigde Hij Zijn uitspraak dat Hij het licht van de wereld was. Door de menigten te voeden bevestigde Hij Zijn uitspraak dat Hij het brood des levens is. Door Lazarus uit de dood op te wekken bevestigde Hij Zijn uitspraak dat Hij de opstanding en het leven is, enzovoort. Jezus deed wonderen waarmee Hij mensen daadwerkelijk hielp. Het lijkt geen twijfel dat het wonderen uit medeleven waren. Maar het waren niet alleen daden van medeleven. Het waren ook bevestigingen van Zijn boodschap. Het waren bevestigingen van het Woord.

5

Bidden en werken voor de oogst

Toen keek Jezus naar de menigten en zag Hij dat ze waren als schapen zonder herder, zoals in Mattheüs 9:36 staat. Hij zei tegen Zijn discipelen:

Toen zei Hij tegen Zijn discipelen: De oogst is wel groot, maar er zijn weinig arbeiders. Bid daarom tot de Heere van de oogst dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitzendt.

MATTHEÛS 9:37-38

Ik durf wel te zeggen dat de oogst nog steeds groot is. Er zijn over de hele wereld nog steeds veel mensen die het Evangelie nooit hebben gehoord, en er zijn nog steeds betrekkelijk weinig arbeiders. Al zijn er op het zendingsveld nu natuurlijk veel meer mensen dan toen Jezus deze woorden uitsprak. Maar ik denk dat het verstandig is als wij deze aanwijzingen ter harte nemen.

Jezus droeg Zijn discipelen wel degelijk op om te bidden dat de Heere van de oogst meer arbeiders zou uitzenden. Bid jij daarvoor? Bid jij dat God meer zendelingen zal uitzenden, dat God het Evangelie zal laten uitgaan en dat het met kracht en met de zalving van de Heilige Geest zal uitgaan, zodat mensen behouden worden? Jezus zei dat we voor zulke dingen moeten bidden.

Maar Hij zei niet alleen tegen Zijn discipelen dat ze ervoor moesten bidden. Meteen daarna, in de eerstvolgende verzen, in hoofdstuk 10, keerde Hij Zich om en zei:

Deze twaalf zond Jezus uit en Hij gebod hun: U zult u niet op weg begeven naar de heidenen en u zult geen enkele stad van de Samaritanen binnengaan, maar ga liever naar de verloren schapen van het huis van Israël. En als u op weg gaat, predik dan: Het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.

MATTHEÛS 10:5-7

Hij stuurde hen daadwerkelijk op een korte evangelisatiemissie naar de dorpen van Israël.

Het is interessant dat Jezus met ontferming bewogen werd toen Hij zag hoezeer de menigten zonder herder waren. Hij maakte daar een opmerking over en zei:

Dit is een grote oogst. Er is hier veel werk te doen om al Gods mensen bijeen te brengen en binnen te halen, en daar hebben we nog veel meer arbeiders voor nodig. Bid dat God meer arbeiders stuurt, en ga zelf ook op pad.

Niet iedereen wordt geroepen om het zendingsveld in te gaan, maar het is interessant dat Hij van Zijn discipelen verwachtte dat ze hun gebeden in daden omzetten. Ze moesten niet alleen ergens voor bidden, maar vanuit diezelfde bewogenheid ook handelen. Als Hij zegt dat je voor de verlorenen moet bidden, dan wil Hij vervolgens dat je niet alleen voor hen bidt, maar er ook iets aan doet. Als Hij wil dat je voor de armen bidt, wil Hij misschien ook dat je de armen helpt, en niet alleen voor hen bidt.

Onze gebeden en onze daden moeten met elkaar overeenstemmen. Als iets de moeite waard is om voor te bidden, is het de moeite waard om er iets aan te doen. Als het niet de moeite waard is om voor te bidden, is het niet de moeite waard om er iets aan te doen. Maar onze gebeden en onze daden moeten wat hun prioriteiten betreft met elkaar overeenstemmen. De dingen waarvan wij geloven dat God wil dat we ervoor bidden, zijn dezelfde dingen waarvan we moeten geloven dat God wil dat we er iets aan doen. Zelfs als we zelf niet het zendingsveld ingaan, moeten we iets doen om zendelingen die dat wel doen te ondersteunen. We zullen daar meer over zien wanneer we bij Mattheüs 10 komen.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 9:35
- Mattheüs 9:36
- Mattheüs 9:37-38
- Mattheüs 7:28-29

- Markus 1:14-15
- Efeze 4:11
- Handelingen 2:42
- Markus 16:15
- Mattheüs 28:19-20
- Mattheüs 28:20
- Psalmen 119:71
- Markus 16:20
- Hebreeën 2:3-4
- Johannes 8:12
- Johannes 15:1
- Johannes 6:35
- Johannes 11:25-26
- Mattheüs 10:5-7

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.